

РЕШЕНИЕ

№ 7169

гр. София, 10.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 16.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Калина Пецова

Георги Терзиев

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **6844** по описа за **2020** година докладвано от съдия Ралица Романова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 05.04.2020 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 18-ти състав по НАХД № 4257/2019 г. е потвърдено Наказателно постановление № Р-10-122/14.02.2019 г., издадено от член на Комисията за финансов надзор /КФН/, изпълняващ правомощията на заместник-председателя на КФН, ръководещ Управление „Застрахователен надзор“, определен на основание чл. 10, ал. 5 от Закона за комисията за финансов надзор /ЗКФН/ с Решение на КФН по протокол № 68/21.08.2018 г., с което на основание чл. 647, ал. 2 и чл. 644, ал. 1, т. 2 и чл. 648, ал. 1 от Кодекса на застраховането /КЗ/ на Застрахователно дружество Б. И. АД ЕИК[ЕИК] са наложени 25 административни наказания – „имуществена санкция“ в размер на по 2000 лв. всяка, за двадесет и пет отделни нарушения по чл. 412, ал. 3 от КЗ.

Решението е обжалвано от санкционираното дружество като с доводи за неправилно приложение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения се иска отмяната му и отмяната на потвърденото с него наказателно постановление /НП/. Твърди, че с обжалваното постановление на ЗД Б. И. АД са наложени глоби при неспазване на законовата процедура и за нарушение, каквото не е било извършено от дружеството. Твърди се също, че към момента на издаване на АУАН е налице

произнасяне по всички претенции и сумите са изплатени. Сочи се, че неправилно с НП е наложено наказание, извършено в условия на „повторност“, като в АУАН не се съдържа пълно описание на фактите и обстоятелствата, при които е извършено нарушението. Твърди се, че квалификацията на нарушението е неправилна и неправилно е определена датата на извършване на нарушението. Твърди също, че извършеното административно нарушение се явява маловажно по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

В съдебно заседание касаторът, редовно и своевременно призован, не се представлява. Ответникът по касационното оспорване чрез юрк. С. в съдебно заседание, оспорва жалбата и изразява искане обжалваното решение да бъде оставено в сила, по съображения, изложени в писмени бележки, които представя. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба, съответно оспореното решение намира за правилно.

Административен съд София-град, VII-ми касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена е от лице - страна в производството, насочена е срещу акт, подлежащ на касационно оспорване.

Процесното налагателно постановление е издадено в резултат от образувано производство по жалба, постъпила в КФН с вх. № РГ-10-08-88/23.08.2018 г., от Д.-Общо застраховане ЕАД, в която е изложено, че към 14.08.2018 г. има предявени към ЗД [улица] бр. регресни претенции за общата сума 370 002,19 лв., по които дружеството не се е произнесло. На основание на констатациите от проверката е съставен АУАН № Р-06-1143/01.10.2018 г., в който подробно са описани и индивидуализирани отделните претенции по номер, дата на завеждане, дата на представяне на доказателствата относно претенцията, дата на извършване на отделното нарушение, нарушената разпоредба. Датите на завеждане на претенцията са различни за отделно описаните нарушения, съотв. различни са и датите, приети като такива на извършване на нарушението. Въз основа на АУАН е издадено Наказателно постановление № Р-10-122/14.02.2019 г., от член на Комисията за финансов надзор /КФН/, изпълняващ правомощията на заместник-председателя на КФН, ръководещ Управление „Застрахователен надзор“, определен на основание чл. 10, ал. 5 от Закона за комисията за финансов надзор /ЗКФН/ с Решение на КФН по протокол № 68/21.08.2018, с което на основание чл. 647, ал. 2 и чл. 644, ал. 1, т. 2 и чл. 648, ал. 1 от Кодекса на застраховането на Застрахователно дружество Б. И. АД ЕИК[ЕИК] са наложени 25 административни наказания – „имуществена санкция“ в размер на по 2000 лв. всяка, за двадесет и пет отделни нарушения по чл. 412, ал. 3 от КЗ.

Софийският районен съд е потвърдил наказателното постановление, като е приел извършването на нарушенията за доказано без да изложи мотиви. Препраща изцяло към АУАН и наказателното постановление, като дори не ги индивидуализира по номера. Изобщо липсва изложените на фактическата обстановка, липсва анализа на доказателствата и съответните изводи относно приетата за установена фактическа обстановка. Съгласно чл. 6 от ЗАНН административно нарушение е това деяние (действие или бездействие), което нарушава установения ред на държавното

управление, извършено е виновно и е обявено за наказуемо с административно наказание, налагано по административен ред. В решението на СРС не се съдържа описание на деянието/деянията, които са приети за осъществени, не се сочат доказателствата и установените с тях обстоятелства, не се прави анализа на индивидуализацията на отделните, описани в АУАН и НП административни нарушения – налице ли са всички елементи от състава на нарушението и правилно ли е установена датата на извършване. Липсват и изводи относно законосъобразността на определяне на наказанието.

Задължение на съда е по свой почин да събере доказателства по делото, когато това се налага за разкриване на обективната истина и за да отговори на релевантните доводи на наказаното лице. Би било налице ограничаване на правото на защита, както на наказаното лице, така и на наказващия орган, ако едва с решението на касационна инстанция се направят изводи за неоснователност или основателност на възраженията за незаконосъобразност на наказателното постановление. Недопустимо е такова произнасяне от касационната инстанция в настоящото производство, тъй като лишава страните най-малкото да вземат становище по аргументите на съда за даден правен извод. Освен това, по делото следва да се установи дали са приобщени всички доказателства, за да може да се прецени правилно ли е приложен законът.

Съставът на Софийският районен съд не е дал отговор, нито е изложил мотиви по въведените с жалбата оплаквания. Като краен резултат от обжалваното решение не става ясно защо съдът възприема тезата на наказващия орган, и дали възприема за основателни или не направените възражения и защо отхвърля тезата на жалбоподателя. Мотивите на съда се изчерпват с възприетите констатации на административнонаказващия орган, без да са обсъдени конкретните оплаквания, релевираны от жалбоподателя. Именно в мотивите на съдебното решение следва да бъдат изложени фактите и обстоятелствата, които съдът е приел за установени въз основа на преценката на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и по вътрешно убеждение. Съобразно приетите за установени обстоятелства съдът следва да квалифицира фактите и да направи съответните правни изводи, които също следва да бъдат изложени в мотивите на решението. При мотивиране на фактическите и правни изводи на съда, същият следва да се произнесе по фактическите и правни доводи и възражения на страните, както и да обсъди събраните по делото доказателства и обоснове приемането им или изключването от доказателствения материал. Обжалваното решение не отговаря на тези процесуални изисквания за постановяването му. Освен възпроизведеното съдържание на констатациите в АУАН и НП, в решението на съда не са изложени други конкретни фактически или правни доводи, съображения или изводи, както и обсъждане на доказателствата и доводите на страните. Изложеното налага извода, че съдът не е изложил мотиви, в резултат на самостоятелна преценка на всички доказателствата по делото и на доводите на страните. Липсата на формирани фактически и правни изводи по наведените от страните доводи опорочава съдебното решение и обуславя извод за неговата неправилност. Действително, не съществува пречка съдът да възприеме всички фактически и правни изводи на една от страните по делото, както е направено в случая, но това може да бъде направено само след като се обсъдят доказателствата по делото и доводите на страните. При тези обстоятелства постановеното решение се явява неправилно, като немотивирано и постановено при нарушение на процесуалните правила по арг. от чл. 339, ал. 2 във връзка с чл. 84 от ЗАНН от

категорията на съществените. Разпоредбата на чл. 339, ал. 2 от НПК изисква, когато въззивната инстанция потвърди присъдата, да посочи основанията, поради които не приема доводите, изложени в подкрепа на жалбата или протеста, което не е сторено в мотивите на оспореното решение. Липсата на такова произнасяне от първата съдебна инстанция води до процесуална недопустимост, настоящият касационен състав да се произнесе по същите тези доводи, които се съдържат и в касационната жалба, тъй като разпоредбата на чл. 339 НПК е приложима за въззивното производство от една страна, и от друга, произнасянето едва за първи път в касационната инстанция по тези направени възражения, би лишило страните от една съдебна инстанция.

Поради това и предвид наличието на допуснато от районния съд нарушение на процесуалните правила, въззивното решение следва да бъде отменено, а делото следва да бъде върнато за разглеждане на друг състав на съда, като бъдат дадени указания да се установи фактическата обстановка, да се изясни проведено ли е административнонаказателното производство съобразно императивните изисквания на Кодекса за застраховането, съответства ли на материалния закон, да се установят по безспорен начин спорните обстоятелства, да се обсъдят всички представени по делото писмени доказателства, като се направи анализ на същите и се изложат мотиви обосноваващи изводите на съда, както и произнасяне по искането за присъждане на разноски.

Липсата на мотиви по въпроси от съществено значение за правилното решаване на спора, както и по отношение наведени от страните възражения, съставлява съществено нарушение на процесуалните норми и е самостоятелно касационно основание за отмяна на съдебния акт.

Допуснатото съществено нарушение на процесуалните правила, което касационната инстанция не може да отстрани е основание за отмяната на решението по реда на чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и връщане на делото на Софийски районен съд за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

По изложените съображения и на основание чл. 63, ал. 1, изр.2 във връзка с чл. 221, ал. 2, пр.2 във вр.с чл. 222, ал. 2, т. 1 АПК, Административен съд София-град, Седми касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 05.04.2020 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 18-ти състав., постановено по нахд № 4257/2019 г., по описа на съда.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.   2.

